

“La inculturació moderna del cristianisme demana coratge intel·lectual”

Ds, 21/05/2016 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) “Algú ha dit, probablement amb raó, que totes les èpoques estan igual de prop o de lluny de Déu. I la moderna no és cap excepció”. Amb aquest preàmbul el filòsof **Pere Lluís Font** situa el seu llibre *Cristianisme i modernitat*, que dijous es va presentar a l'auditori de la Fundació Joan Maragall. L'obra és una publicació conjunta d'aquesta entitat amb Editorial Cruïlla.

En 348 pàgines Font recull una intuïció vital de llarg recorregut i que, alhora, sintetitza la [intenció de diàleg](#) d'aquesta entitat cristiana amb el món de la cultura: “Si el cristianisme no fos compatible amb el gruix de la modernitat, pleguem. Crec que aquesta compatibilitat no és fàcil però que és possible”.

La clau de volta, va insistir el filòsof, recau en un imaginari col·lectiu, en la mentalitat dels creients: “La inculturació moderna demana coratge intel·lectual i instint cristià d'allò essencial”. Un estil de pensament obert, lúcid i integrat que va resumir amb un desig: “Hem de tenir un cristianisme intel·lectualment presentable, no de cara enfora, sinó per dir-nos les coses a nosaltres mateixos”.

El vicepresident de la [Fundació Joan Maragall](#) va presentar el llibre assegurant que “el veritable tema és l'essència del cristianisme”. En aquest marc va parlar “un cristianisme alleugerit de molt barroquisme acumulat” i va explicar com “en el cristianisme gairebé tot podria haver estat diferent” i que “tenir present aquesta relativitat històrica dóna molta llibertat de pensament”. Llibertat per dir, per exemple, que li hagués agradat un cristianisme “més lúcid i integrat” i que “la modernitat no és cap essència, sinó un procés històric i cultural”.

Amb el llibre *Cristianisme i modernitat* Font defensa que l'intercanvi és possible i que els eixos de la modernitat són també vàlids per als cristians. “Per què no l'emancipació com a objecte?, per què no la racionalitat com a mètode? Per què no la secularització com a música de fons?” va formular a l'auditori.

Conviccions, totes elles, que han deixat empremta en la vida de l'autor: “M'ha servit per anar per la vida amb el goig de ser cristià”, va reblar.

480 reunions en 27 anys

Parlaments pausats, intervencions serenes i un to convençut de transcendència. “Avui és un dels grans moments de la Fundació” va dir **Josep M. Carbonell**, referint-se a l'entitat que presideix. Era l'avantsala per elogiar la publicació de Pere Lluís Font: “Cristianisme i modernitat és un llibre emblemàtic”.

Ho va confirmar també **Antoni Matabosch**: “Hi ha correlació i simbiosi entre el seu pensament i el de la Fundació Joan Maragall”. Un treball que va xifrar en 480

reunions en 27 anys de trajectòria. Aquest capellà i teòleg va descriure com a “inquietud fonamental” de l'autor “que el cristianisme sigui creïble i viable”, així com el fet de “tenir un discurs cristià raonat i raonable”.

Intuïcions de joventut

Segons Matabosch, l'autor és “un home de conviccions” que “es vol allunyar de l'optimisme ingenu –el tot anirà bé– i del pessimisme –el cristianisme està acabat”. I per fer-ho ha travat “un llibre rigorós, enciclopèdic, apassionat”.

El llibre recull “intuïcions de joventut”. Matabosch va recordar els estudis de filosofia Font a Toulouse, d'algú per qui “la inculturació moderna del cristianisme és possible i necessària”. Perquè això es produeixi, Font defensa la recepció crítica de la modernitat i, alhora, que la renovació de l'imaginari, el llenguatge i el pensament cristià.

Un patronat creatiu

L'anècdota de l'acte la va narrar el físic i poeta **David Jou**: sortir al vespre d'una reunió del [patronat de la Fundació Joan Maragall](#), agafar l'autobús per tornar a casa i, inspirat per l'exposició de Pere Lluís Font, escriure un poema. Així ho va compartir amb la setantena de persones aplegades a la presentació del llibre. “Gràcies per la seva inspiració” va dir Jou referint-se a l'estímul i la capacitat creativa d'aquestes trobades, en les quals hi participa com a secretari del patronat.

Tot el llibre, va dir, expressa “una passió intel·lectual autèntica”. Jou també va aplaudir el “do de síntesi” de l'autor i va descriure també la seva capacitat per unir vida, pensament i experiència.

En concret, va apuntar un seguit d'objectius que, segons Jou, podrien formar part d'un programa per al cristianisme d'avui. Entre d'altres: el desig d'una Església de comunió, amb estructures menys feixugues i més funcionals, pluralisme teològic, que practiqui el respecte pels drets humans, amb espai per a la crítica i sense discriminació de gènere.

Jou va descriure com a “aventura” la feina de l'autor i va concloure que “reflexionant sobre Déu es realitzen grans tasques humanes”.

El llibre de Pere Lluís Font és el volum 84 de la col·lecció '[Cristianisme i Cultura](#)', que coordina **Isidre Ferré**. Amb aquest títol, la col·lecció renova per quarta vegada el seu disseny, de la mà del publicista i director d'art **Josep Rom**.

En l'acte de dijous també hi van assistir d'altres membres del patronat de la Fundació Joan Maragall, com **Joan Rigol**, expresident del parlament de Catalunya, i **Jaume Dantí**, president del Moviment de Pobles i Comarques.